שיר

השירים אשר לשלמה
ישקני מנשיקות פיהו
כי טובים דודיך מיין
לריח שמניך טובים
שמן תורק שמך על
כן עלמות אהבוך
משכני אחריך נרוצה
הביאני המלך חדריו
נגילה ונשמחה בך
נזכירה דודיך מיין
מישרים אהבוך שחורה
שחורה אני ונאוה
בנות ירושלם כאהלי
קדר כיריעות שלמה
אל תראוני שאני שחרחרת
שהשמש פגעה בי בני אמי נחרו
בי שמני נטרה את
הכרמים כרמי שלי
לא נטרתי הגידה לי
שאהבה נפשי איכה
תרעה איכה תרביץ
בצהרים שלמה אהיה
כעטיה על עדרי חבריך
אם לא תדעי
לך היפה בנשים צאי
לך בעקבי הצאן ורעי
את גדיותיך על
משכנות הרעים
לסוסתי ברכבי
פרעה המיתיך רעותי
נאוו לחיו בתרים
צוארך בחרוזים תורי
זהב נעשה לך עם
נקדות הכסף עד
שהמלך במסבו נרדי
נתן ריחו צרור המור
דודי לי בין שדי ילין
אשכל הכפר דודי לי
בכרמי עין גדי הנה
יפה רעיתי הנך יפה
עיניך יונים הנך יפה

דודי אתנעים אף עינינו
ערשנו רענן קורות
בתינו ארזים רהיטנו
ברותים אני חבצלת
השרון שושנת העמקים
כשושנה
בין החוחים כן רעיתי
בין הבנות כתפוח בעצי
היער כן דודי בין הבנים
בצלו חמדתי וישבתי
ופריו מתוק לחכי הביאני
הביאני אל בית היין
ודגלו עלי אהבה סמכוני
באשישות רפדוני בתפוחים כי
חולת אהבה אני שמאלו
שבאלו תחת לראשי
וימינו תחבקני השבעתי
אתכם בנות ירושלם
בצבאות או באילות
השדה אם תעירו ואם